

Трабуна вітчизняного українського слова на вітчизняній американській землі

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0287 УНС: HEnderson 5-8740

ТВАЙНІНГ ЗВІТУЄ ПРЕЗИДЕНТОВІ ПРО ПОЇЗДКУ ДО МОСКВИ

СОВЕТИ МАЮТЬ ВІЛЬНЕ ЛІТАКІВ, АЛЕ ГРІШОУ ЯКОСТІ

Вашингтон. — Шеф штабу летунства генерал Натан Ф. Твайнінг вернувся з поїздки до Москви 5-го липня ц. р. має про неї звітувати президенту Айсенгаверу. Після конференції з Президентом генерал Твайнінг відбуде пресову конференцію з журналістами в Геттисбурзі, на якій буде присутній і секретар оборони Вилсон, хоч що не є відомо, чи і Вилсон братиме в ній участь і чи буде промовляти на ній. Пізніше Твайнінг здаватиме звіт про свої враження з поїздки до Москви на Сенатській Підкомісії для Летунських Справ, на якій зізнавав секретар оборони Вилсон, заявляючи, що совєтське летунство слабше від летунства США. Генерал Твайнінг відлетів був 21-го червня до Москви з групою високих старшин летунства, щоб бути гостем на „Дні Летунства“ в Москві і щоб звітати совєтським летунським фабрикам. Генерал Твайнінг заявив, що він оглядав совєтські фабрики „під контролем“, і що він не міг побачити того, що сподівався бачити. На виставі летунських машин в Москві, який 24-го червня можна було бачити дефізівні совєтські машини, а офензивних було мало. Твайнінг відмовився сказати журналістам, чи на його думку, совєтські машини „кращі“ в порівнянні з американськими.

Командант Американського Легіону передав вітання повноволеним червоним Кремлем народам

Нью-Йорк. — Дж. Аддінгтон Вагнер, крайовий командант Американського Легіону передав 4-го липня, в день Американської Незалежності, через станції „Радіо Визволення“ послання до народів Совєтського Союзу, в якому висловив своє впевнення, що скорше чи пізніше повний демократичний революційний зрив у США перед 180 роками, принесе волю народам Совєтського Союзу. В посланні, що його передано 17 мовами, між іншими, й українською, Дж. Аддінгтон Вагнер, пригадуючи, що Американська революція була проявом смолоскипом для таких борців за свободу, як Герцен, Шевченко та інші, стверджує, що дух свободи залишився живим серед народів Совєтського Союзу і він пригрозив диктаторів іти на важливі уступки і примусити їх піти на ще більші концесії.

Труманові однаково подобаються і Стівенсон і Гарриман

Нью-Йорк, Н. Й. — Бувши президент Гаррі С. Труман, який після повертання з Європи затримався в свого зятя журналіста Клінтона Деніела, заявив журналістам, що йому „однаково подобаються і Стівенсон і Гарриман“, і тому це не є правда, що він підтримує Гарримана, виступаючи проти Стівенсона. Труман і сказав журналістам під час ранішнього проходу, що і Стівенсон і Гарриман варі бути президентами, але він тепер нікого не підтримує, і не буде „босом“ на Крайовій Номінаційній Конвенції, а свою промову вголосить там як після найменування кандидата на президента. Труман вернувся з Європи 3-го червня і заявив, що стан здоров'я президента Айсенгавера не буде виборчою проблемою, бо це не є футбол, який можна копати на всі сторони. Але Труман погоджується з тими демократами, які стверджують, що Айсенгавер ще перед недовгою був тільки „частинним, а не повнозатрудненим президентом“.

В АМЕРИЦІ

- Генеральний поштастер Артур Е. Сомерфілд повідомив, що від 1-го серпня цього року в усіх 37,863-ох поштових урядових будівлях для викупу публіки замість дотеперішніх пер автоматичних хемічних олівців.
- Декан Правничої Школи в Нотр Дам в Св. Бенді, Індіана, Кларенс Е. Матіон заявив в радіофільм промові, передаваній по цілій країні, що „Конгрес повинен заохотити до революції комуністами повноволених народів“. Цим народом треба б подати до відомої Американської Декларации Незалежності, яка після своєї появи в 1776 році припинилася була до посилення ідей волі між численними народами в Європі.
- В Юніон Сіті, Н. Дж., 84-річний Домініко Батіаферро одружився з 67-річною Агатою Консолі. На їхньому вінчання було присутніх 36 дітей, внуки і правнучки молодого і молодих. Наймолодшим гостем була трирічна правнучка північної молодого Донна Лі Смайльська. Дружбою був син пана молодого — Френс.
- Демократичний кандидат на президента Аделей Е. Стівенсон планує об'їхати ті райони стейтій Мізурі, Айова і Небраски, в яких часто буває посуха. Він хоче бачити, яким способом можна б не допустити до цієї стейтійної катастрофи.
- Директор Федеральної Бюро Інвестицій Дж. Едгар Гувер остерігав батьків, що літні місяці — це сезон злочинів малолітніх. В 1955 році поліція мусіла заарештувати аж 576,000 молодих злочинців у віці між 18-ох років. Малолітні знаходяться навіть між тими злочинцями, які замінюють в тяжкі злочини.
- Бувши аргентинський диктатор Хуан Д. Перон звернувся до теперішнього аргентинського уряду з домаганнями звернути йому сконфісковану приватну власність. Уряд відкинув те домагання.
- Департамент справедливості повідомив, що бувши лектор Колумбійського університету в Нью-Йорку д-р Х. де Аліендез, який 12-го березня пропав безвісти, впродовж сім років знаходився на Фолд визволення басків в Іспанії більш як один мільйон доларів. Екзильний уряд басків нахотівся в Парижі, а в Нью-Йорку перебуває його постійна делегація, в якій д-р Аліендез був головною фігурою.
- Сенатор Ірвінг М. Айзекс висловлює пропозицію про заснування військової академії для медичних військових сестер. Ця школа мусіла б бути недалеко від великого шпиталю, де студентки могли б практично навчатися.

ВІЛСОН ОБСТОЮЄ СВОЙ ПОГЛЯД

Секретар оборони Чарльз Е. Вилсон, разом з адм. Артуром В. Редфордом, головою об'єднаних шефів штабів, переглядає свої записки перед переселуванням в сенатській підкомісії для летунських справ. Зізнаючи, Вилсон далі обстоював свій погляд, що продукція бомбардувальників В-52 є цілком вистачальною і задовільною.

Гарриман атакує уряд за фермерську програму

Кавалієр, Північна Дакота. — Демократичний кандидат на президента Аверелл Гарриман виходя з фермерських стейтів, щоб там шукати заголосами делегатів на Демократичну Номінаційну Конвенцію. Цей стейт має тільки 11 голосів на конвенції, але його придалася б Гарриманові. Нью-Йоркський губернатор був на „Дні Ветеранів“, де було коло півтора тисячі учасників та розмовляв із людьми на вулицях міста. У своїй промові Гарриман заявив, що під час трирічного урядування Айсенгавера підприємці розбагатіли, але дрібні підприємці й фермери зубожіли. „Линколи твердив, говорив Гарриман, що не може так бути, щоб половина нації була вільна, а друга половина поневолена. Так і тепер не сміє так бути, щоб половина громадян багата, а інша половина бідна“.

Уряд планує заскаржити „Дженерал Моторс“ за монополістичні тенденції

Вашингтон. — Генеральний прокурор США Герберт Бравнелл повідомив, що внесе скаргу проти фірми „Дженерал Моторс“ за те, що вона змагає до монополії в будові автобусів. Бравнелл заявив, що вже повідомив про це адвокатів цієї фірми, хоч про це ще нічого не знає теперішній секретар оборони і бувши директор фірми „Дженерал Моторс“ Чарльз Е. Вилсон. Скаргу внесе уряд на основі протистрестового закону, який доє про те, щоб в американському промислі не було монополії, тільки вільна конкуренція. Скарга домагатиметься, щоб „Дженерал Моторс“ були позбавлені права продукувати автобуси. Цей крок уряду уважають в політичних колах за політичний крок уряду, бо де демократи часто твердили, що уряд дозволяє на монополі в продукції автобусів тій фірмі, якої директором був секретар оборони — Вилсон.

Уряд „заморозжує“ сталеві товари, потрібні для оборони країни

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомляє, що починаючи з дня 6-го липня будуть „заморожені“ на складі ті сталеві товари, які потрібні для державної оборони. Сталося це внаслідок страйку 650,000 сталеварників, які залишили працю вночі з 30-го червня на 1-ше липня. Ті менші сталеварні, які не страйкують, збільшили ціну на сталь. З кожним днем збільшується число звільнених з праці робітників в тих підприємствах, які залежні від продукції сталі. Урядовий посередник Джордж Ф. Фіннеген має конфесувати 5-го липня з представниками робітників і прадавців, але він заявив, що це будуть тільки інформаційні розмови, і тому не можна від них багато сподіватися.

Совєтський шпигун І. А. Бубчіков мусів вийти з США

Вашингтон. — Державний департамент аж тепер повідомив, що це в червні на домагання американського уряду асистент військового аташе совєтської амбасди полковник Іван А. Бубчіков мусів вийти з США тому, що займався шпигунською діяльністю. Державний департамент не подає подробиць про шпигунську діяльність Бубчікова, тільки згадує про те, що „він збирав секретні інформації“ і що урядові агенти його на цьому зловили.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГЛОШЕННЯ ДО КАЛЕНДАРЯ „СВОБОДИ“ НА 1957 РІК

Редакція „Свободи“ вже закінчує підготовку та в найближчому часі здасть до друку великий і багатий змістом Календар „Свободи“ на 1957 рік, що по'явиться друком та буде в продажу вже в листопаді ц. р. Календар по'явиться, подібно як і минулого року, в повному тиражі „Свободи“, тільки цим разом уже на кращому папері, а Редакція Календаря, маючи на увазі рекламну вартість такого видання для нашого організації, громадського і торговельного життя, рішила відступити відповідне місце в тій книзі для оголошень, визначаючи для них мінімальні ціни: \$50 за цілу сторінку, \$30 за пів сторінки, \$20 за чверть сторінки та \$15 за одну восьму сторінки. Для Відділу УНС відповідна знижка, а для збирачів оголошень відповідні нагороди. Замовлення на оголошення висилати на адресу „Свободи“ до 15 серпня ц. р.

В КИЄВІ МАЛИ ВІДБУТИСЯ ПРОТИСОВЕТСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ; СССР, ПОЛЬЩА, ЧСР І УГОРЩИНА ВІДНОВЛЮЮТЬ ДОГОВІР ПРО БОРІТЬБУ З УКРАЇНСЬКИМИ ПОВСТАНЦЯМИ

Лондон. — Як подає кореспондент „Нью Йорк Таймс“ в спеціальній кореспонденції з Лондону, тамошні українці заявляють, що вони одержали інформації про демонстрації українських робітників і студентів, які відбулися в столиці України Києві. Згідно з цими повідомленнями, що їх подає теж і лондонський „Таймс“, демонстрації мали мати водночас і анти-російський і антикомуністичний характер. Демонстрації мали відбутися дня 25 травня в річницю смерті Гол. Отамана Симона Петлюри, провідника української збройної боротьби проти комунізму, вбитого в 1926 році в Парижі. Такі ж демонстрації мали відбутися дня 27 травня і, згідно з українськими інформаціями, в них брали участь теж воїни і моряки української національності. Українці в Лондоні, як подає „Таймс“, впевняють, що ці демонстрації привели до важливих змін у провіді комуністичної партії (більшовиків) України. — Водночас із цим деякі американські газети подали повідомлення, що у зв'язку із посиленням повстанського антикомуністичного руху в Україні совєтський, польський, чехословацький та угорський уряди підписали нову мілітарну угоду для спільного поборювання українських повстанців.

НІКСОН ВИГОЛОСИВ НА ФІЛІПІНАХ ВЕЛИКУ ПРОТИКОМУНІСТИЧНУ ПРОМОВУ

Маніла. — Віцепрезидент Річард Ніксон прибув з дружиною в середу 3 липня ц. р. до столиці Філіппін Маніли на святкування 10-річчя самостійності Філіппін. Його привітали урочисто й оваційні, як репрезентанта і заступника през. Айсенгавера, що сам задумував приїхати до Філіппін, а не міг зробити цього через свою неугду. Напередодні американського Свята Незалежності Ніксон оприлюднив своє звернення до Філіппінського уряду і народу. Це звернення втримане в цілості у сильному протикомуністичному тоні. Воно вказує на союз США і Філіппін, як на наглядний і найкращий історичний доказ, що союзи з США не тільки не погано для країн, але, навпаки, що суверенність скріплюють і її забезпечують. Ніксон вказав на цілий ряд малих держав, які впади жертвою комуністичної агресії і поставив запит: що краще, чи суверенність вільних Філіппін, у союзі з США, чи теперішня доля балтійських держав, Північної Кореї, Північного В'єтнаму і Тибету? Віцепрезидент Ніксон найгострішими словами таврував комунізм, як „найгіршого роду колоніальний імперіалізм“ і кількакратно говорив про той комуністичний колоніалізм, гірший за колоніального колоніалізму західних держав. „Ті, які думають, що зможуть відсунути їх (комуністів) від себе, переїмають на себе „страшний ризик“ — заявив Ніксон під адресою невражних держав. Він признав, що США, ставши самостійні, не розбудували, почнутися теж були довгий час невражні, не заохотили вмишуватися в позаамериканські справи. Але це, мовляв, було в минулому сторіччі і тодішні часи й відносини були цілком інші. Що було б сталося, коли б США не поспішили бути на допомогу Північній Кореї і коли б у цілій Кореї запанували б комуністи? Він признав, що Америка може розуміти ті молоді держави у світі, які не хочуть приступати до блокля безпеки, бо всю свою енергію хочуть присвятити внутрішній політиці й економіці. Але Ніксон заявив рішуче проти тих, які не роблять різниці між комуністичним світом і вільним. — „Ми не можемо симпатизувати з такими.“ Він звернувся у вказу на „матеріалістичну, безмислову, чужу ідеологію комуністичного колоніального імперіалізму“ та його невідчужливість супроти тих, які колись ставилися до цього комунізму „нейтрально“, як що тільки комунізм може запанувати в отах краях. Він вказав при цьому на доцільність сателітних держав у Тибету. „Хто сідає до столу з дияволом, той мусить істи дуже довгою ложкою“ — пригадав Ніксон давню приказку. — Одним із перших актів перебування Р. Ніксона в Манілі було проголошення, що США визнавали і визнають суверенність Філіппін над американськими базами, що знаходяться на території Філіппін. Заявив теж у своїй промові Ніксон. Для виготовлення дета не про дальше існування тих баз і їхню розбудову, почнутися негайно окремі переговори.

Толіатті задоволений „в'ясненням“ Москви

Рим. — Мабуть під натиском своїх співпартійників, лідер італійської комуністичної партії, Пальміро Толіатті, який у двох статтях гостро атакував теперішніх „колективних диктаторів“ за неподаточне, за його твердженням, висноження, як це було можливо, що Сталін став безконтрольним диктатором і стільки років міг зловживати своєю владою, — заявив свою „безастережну згоду“ на нову лінію політики совєтської компартії. Толіатті відрукував свою заяву в комуністичній вівторічній газеті „Паєзе Сера“, признавши цілком задовільною резолюцію ЦК Компартії СССР, яка три дні тому по'явилася в совєтських часописах. Італійський комуністичний провідник робить відворот з своєї давнішої опозиції та запевняє, що він „завжди був переконаний, що шлях істини ступали совєтські товариші у будованні соціалістичної суспільності, був правильний“. Толіатті висловлює лише думку, що на майбутнє повинна відбуватися „одверта дискусія“ над проблемами „соціалістичного будівництва“, яке цікавить однакову Москву, що й кому-

ВАРШАВА ПРИЗНАЧИЛА „КОМІСІЮ СМЕРТІ“ В СПРАВІ ПОЗНАНЯ

Варшава. — Комуно-варшавський уряд призначив спеціальну слідчо-судову комісію, прозвану самими поляками „комісією смерті“ для розгляду і судження всіх справ, зв'язаних із революцією у Познані. Ці суди вже почалися у вівторок 3 ц. м. Західна преса твердить, що це перед тим судовими розправами розстріляно численних учасників революції, зловиних із зброєю в руці. Польська комуністична преса заперечує цьому, заявляючи, що не було ще ані засудів ані екакуцій. У зв'язку з останніми подіями в Польщі повідомляють, що в польській комуністичній партії — офіційно: партії „робітничої єдності“ — існували вже раніше палкі суперечки поміж прихильниками „ліберального“ курсу, що його ніби очолює „прем'єр“ Юзеф Піларкевич, та „сталіністського“ курсу, репрезентованого генеральним секретарем польської комуністичної партії, загальною знаменитістю Едвардом Охамом. Ці два напрями ніби проявлялись також на тлі революції в Познані: одні комуністи жадають „лагідної“ поведінки у відношенні до винуватців із Познаня, інші, навпаки, домагаються „прикладної покасної карі“, щоб відстрашити всіх можливих насильствачів. Серед варшавських комуністів існує буцімт тенденція, щоб розмежувати демонстратів, які домага-

Совєти продовжують давнє круїтство в справі роззброєння

Об'єднані Нації. — На засіданні повної Комісії ООН для справ роззброєння у вівторок 3 ц. м. совєтський делегат Громіко виступив з різкою промовою проти зголошеної 4-ма державами, членами Підкомісії ООН для справ роззброєння, резолюції, яка в шести точках визначає принципи для загального роззброєння, і з свого боку зголосив резолюцію, яка йде по давній лінії совєтського круїтства в цій справі. Совєтська резолюція знову пропонує прийняти загальну декларацію про відмову від засобів сили в розв'язуванні міжнародних проблем і про генеральну заборону вживання атомової і водневої зброї. У совєтській резолюції не говориться нічого про систему міжнародної контролю над станом зброє-

Югославія не визнає Східної Німеччини

Београд. — Югославія не визнає східнонімецького комуністичного режиму, дарма, що Тіто присядав в Москві до совєтської тези, що об'єднання Німеччини повинно прийти за взаємним порозумінням між двома Німеччинами. Запитаний журналістами, чи визнає Східної Німеччини і навізання з нею дипломатичних взаємин не було б логічним наслідком заяви Тіта в Москві, речник югославського уряду признав це, але водночас підкреслює, що „все ж статус західного і східного німець-

В СВІТІ

- Вільям П. Лір, американський фабрикант із Санта Моніки в Каліфорнії, який прилетів до Москви, наразив на закиди, що він виявив таким чином „високою якості виряд“ літаків, що його до цього часу більшовики не знали. Лір, фабрикант частин до літаків, буцімт має замір торгувати з більшовиками. Довгу постронну розмову мав із ним заступник американського амбасадора в Москві Волтер Волліс. Появився поголосок, що ген. Твайнінг мав виступити в Москві неприхильно про того американського туриста.
- Націонал-китайський уряд — як можна було сподіватися — відкинув пропозицію комуно-китайського прем'єра і міністра закордонних справ Чу Ен-ла, щоб китайські націоналісти ра-
- Голландська королева Юліана у порозумінні з урядом признала тричленну комісію, яка має провирити, відслідкувати комуністичні ірризації кордонів та в королівській родині, конфлікт між голландською короною і урядом та можливість абдикування королеви. До цієї комісії входить міністер для загальних справ у теперішньому тимчасовому уряді, один парламентарний посол, що був міністром закордонних справ, і керівник міністерства закордонних справ.

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Address: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЕВОЛЮЦІЯ, РЕВОЛЮЦІЯ, ВІЙНА

Еволюція, революція, війна — це три поняття, що невідомо зв'язані з потребою політичних, господарських чи інших змін, зокрема з визвольними змаганнями поневоленіх народів. Всі ці три поняття зокрема актуальні у зв'язку з цими змаганнями сьогодні на загальному політичному та стратегічному тлі. Вони заслуговують і на нашу окрему увагу, вже хоч би тому, що вони до живого затркують інтереси і майбутність країни, в якій живемо, та народу, з якого походимо.

Еволюція — це поступовий розвиток, а у випадку визвольних змагань — це поступове звільнення та незалежності поневоленого народу. Кількість визначень можливостей такого еволюційного звільнення та незалежності поневоленого народу тепер повсякчас збільшується у зв'язку з загальним міжнародним процесом та з тими подіями, що відбуваються в Східноєвропейському Союзі. Проте, справжні зв'язки відносин на Сході та уважливий спостерегачі соціальних відносин не бачать жадних реальних причин, на яких можна б базувати того роду сподівання. Навпаки, всі ті соціальні „зміни“, про які тепер трублять соціальна пропаганда та які часто легкомисливо підхоплює міжнародна опінія мають радше протилежні позначки, себто відбуваються шляхом з далішми імперіалістичними цілями.

Друга крайність у підході до можливостей розв'язки теперішньої міжнародної ситуації, зокрема коли мова про визволення поневоленіх народів, це війна, превенція, визволення чи як її це можна б назвати. Очевидно, що це багато визначення і такого підходу. Вони вважають, що теперішньої ситуації не пощастило розв'язати інакше, як тільки новою війною, бо соціальні диктатори ніколи не задуть добровільно ані своїх позицій, ані своїх імперіалістичних ідей та концепцій, що вони безупинно приготуються до війни, її планують, і тільки чекають на пригожні умовини, щоб ту „останню і рішальну“ війну проти вільного світу почати. Зокрема, багато визначень концепцій, що без війни не можна добитися звільнення поневоленіх народів і таку думку свого часу, як відомо, висловив теж колишній президент ЗДА, Герберт Гувер, кажучи, що визволення поневоленіх неможливе без „загальної катастрофи“.

Але між тими крайністями, опортуністичною і радикально-воєнною, щораз більше західних політиків схилиється до тієї середньої, себто визвольної революції, як в теперішніх обставинах найбільш — можна б сказати — практичного засобу зміни і наладнання відносин. Що більше, саме таку „визвольну революцію“ в Східноєвропейському Союзі починається вважати тепер щораз більше, як єдино можливу розв'язку ситуації. Цитований вже на цьому місці редактор відомого журналу „Ю. С. Нюс енд Ворлд Ріпорт“, Дейвід Лоренс, навіть уживає, що в такій визвольній революції поневолені Москвою народи лежать наші власний рятують та рятують світу і його надбави.

Увага, з якою вільний світ поставився до революції польських робітників у Познані, скріплює цю концепцію. Що більше, думка визвольної революції поневоленіх Москвою народів, як єдина можлива і „практична“ розв'язка міжнародної ситуації, знаходить тепер своїх визначень не тільки в політичних, але й військових та стратегічних колах. Деякі інтереси міркування на цю тему, що дозволяють на всілякі висновки, повиліс, між іншим, у найновішому виданні цитованого вже журналу „Ю. С. Нюс енд Ворлд Ріпорт“. Ці міркування висловив ген. Джеймс М. Гейвін, шеф дослідів і розвитку для Армії. Його міркування зводяться до того, що модерна війна, при наявності атомової і водневої зброї, для нікого не буде „попалуватись“, бо в ній не буде переможця. Він вважає, що воднева зброя може дослівно „зніщити континенти“, вбиваючи поголовно мільйони людей, не кажучи вже про матеріальні втрати. Він, наприклад, твердить, що коли б ЗДА виконали в повній силі водневу атаку на СРСР, то впроваджені кількох хвилин можна б знищити велику частину населення не тільки самого Східноєвропейського Союзу, але й сусіднього Китаю, Японії і навіть Філіппін, або й Західної Європи, залежно куди вів би вітер. Знову ж коли б Москва виконала таку атаку на Америку і скинула 10 водневих бомб в 10-хвилинних інтервалах, то від такої атаки згинуло б 70 мільйонів американців.

Очевидно, що такі перспективи більше ніж відстрашують від загальної війни. Але цих небезпек немає при еволюційних революціях, бо скидати водневу бомбу на повстанці означало б і скидати її на себе самого. Значить, боротьба повстанців і проти повстанців могла б вестись тільки „звичайною“, а не атомовою чи водневою зброєю.

Таку загальну орієнтацію повинні мати на увазі всі ті, які мають будь-яке відношення до визвольних рухів поневоленіх Москвою народів.

50 БІЛЬЙОНІВ ДОЛ. НА ШЛЯХИ

У вікторію минулого тижня Конгрес прийняв в остаточній редакції закон про нову програму будови шляхів у З'єднених Державах, в середньому його до підпису Президентів, який підписав його у п'ятницю 29 червня ц. р. Це одна з дат, що стала межею між старим і новим шляхом розвитку мототранспорту і в усьому світі недосконалим американським цивілізацій. Докладно 33,480,000,000 дол. призначив федеральний уряд ЗДА на будову нових шляхів і поправу старих шляхів найближчих 13 років, під час яких окремі стейти складуть разом найменше дальших 15 до 16 бильйонів дол. Таким чином план розбудови американських шляхів на найближчих 13 років охоплює видатки на кругло 50 бильйонів дол. — астрономічну цифру, яка є реальною вартістю, використаною для добра країни, в цій країні не тільки великого добробуту, але великого розмаху, великої ініціативи, великої відваги для всього конструктивного, вічного розвитку, що не дозволяє, щоб час і його вимоги переганяли буденне життя американського громадянина. Число населення зростає, щораз більше людей їздить автоматами. Відслід щораз більший запит на шляхах. Уже 16 місяців тому Президент заповів оголошення до Конгресу Федерального законопроект про будову нових шляхів. Той законопроект, що передбачав видати 100 бильйонів дол., викликав критику запропонованим способом фінансування його: бондами, що їх мали б закупити частини держав, частини стейти. Але ділові дебати над тим законопроектом тривали далі, вивчили інші проекти, над якими згідно радили представники державної адміністрації і Конгресу, й у висліді масово те велике діло, про яке тут мова.

Новий закон про розбудову шляхів прийняв в основу два принципи: 1) тісну співпрацю між федеральним урядом і стейтвовою адміністрацією, і 2) гасло „як платиш, так і їдеш“, себто переконання головного татара будови шляхів на тих, що безпосередньо користаються із шляхів. Принцип, зазначений у першій точці треба так розуміти, що прийнятий тепер закон передбачає передусім пов'язування існуючих стейтвових шляхів, відтворюючи рух на головних шляхах новими бічними дорогами і таким чином творити густішу мережу шляхів. Тому в інтересі самих стейти лежить, щоб на їхніх територіях було якнайбільше таких шляхів, які з допомогою федерального закону були б включені до загальної крайової сітки. Стейти мають повне розуміння цього і тому, наприклад, Нью-Йоркський стейт мас призначити вже часовою оцінку цього року пів бильйона дол. на розбудову шляхів на своєму терені. На пов'язування шляхів поперечками і будовання т. зв. поперечних шляхів, що виминають великі міста, призначається кругло 15 бильйонів.

На будову нових суїперв'ящих між великими містами різних стейтів 12,3 бильйона. На будову нових шляхів внутрішніх стейтів — 10 бильйонів. На шляхи, що в'єднуватимуть дозід із фермерських околиць до торговельних центрів, чи просто до найближчих міст і містечок із великими крамничими харчів і одягів — 6,7 бильйонів дол. Врешті на будову і поправу шляхів із віддалених фермерських осель до міст — 5,6 бильйона. Таким чином цей новий план розбудови американських шляхів бере під увагу всі верстви населення країни і весь терен ЗДА. Очевидно, що з уваги на найбільше скучення авт на Сході ЗДА, східні стейти дистанції найбільше грошей.

Поданий вище розподіл загальної квоти кругло 50 бильйонів бере під увагу цілий 13 років. Деталізований план в'єдновано на найближчі 3 роки, від 1 липня 1955 до 1 липня 1959 р. Із прийнятого тепер федерального закону мають видати в цих найближчих трьох роках дозід до 4,872,400,000 дол. на будову мікстейтвових шляхів. На будову „інших шляхів“ (мікстейтвових, від фермерських обшів до міст і т. п.) призначено на найближчі три роки 2,481,400,000 дол. Це тільки федеральна допомога, не враховуючи стейтвових квот, призначених на ту саму ціль. Стейти обов'язані дати з цієї збірної федеральної квоти на трирічну програму 7,353,800,000 доларів — найменше половину. Таким чином у найближчих трьох роках постануть в Америці нові шляхи коштом кругло 10 бильйонів доларів.

Як вже згадувалося, — головний татара фінансування цієї програми перекинено на самих мотористів: вони платитимуть по одному центові податку більше на галоні газоліну і коло 75 центів більше на одній опоні до пасажирського авта. За опони до важкої авта додаткові оплати будуть вищі — це посередній податок для промислових і купців, що користуються автомобільними шляхами для транспорту своїх товарів. Але врахувано, що однакова приватні мотористи (власники пасажирських авт), як і торговельні фірми заощадять наложений на них посередній дорожний податок, що річно внісє коло 10 дол. на авто, — кращими мостовими, що менше нищитимуть опони, і скороченням їзди, що зужитковуватимє менше газоліну. І тому загальні американці не тільки не ремствє на подорожчання можливостей автомобільної локомоції через той закон, але, навпаки, прийняв до відома цей закон з задоволенням, із політуттям справжньої полєстї, що покращає умовини на битих шляхах.

Цей дорожний закон бере під увагу обшїри, на яких мешкають тепер 50 мильйонів населення. Очевидно, хоч вони користатимуть з нових шляхів безпосередньо і найбільше, то посередньо ці стейти принесуть користі і решті 120 мильйонів громадян ЗДА. Проте ця користь не тільки з безпосереднього користування шляхами. Вона проявиться в могутньому поштовху, що його знає саміш в ЗДА вже завдяки самій реалізації цього дорожнього закону. Згадати б, наприклад, що коли тепер будова нових шляхів в ЗДА в'єднуватимє 87,500,000 бочок цементу, то в 1961 році спотребуватимє 113,100,000 бочок. Каміня, гравію, піску, асфальту, смола, лісоматеріалів, сталі, цементової рури, кам'яні плити, газолінові продукти, вибухові матеріали — впроваджені найбільш трьох років усього цього треба буде при будові шляхів від 48% до 68% більше, ніж тепер. Зростуть ціни на рури і доми і позначатимє купно-продаж в цій ділянці. Теж 100,000 робітників дістанє працю на „повний час“, крім частини затруднених. При нових шляхах, як і при нових, поставатимуть нові підприємства, від готелів і харчівень починаючи.

Словом — новий дорожний закон — це благодать для цілої економіки країни. Одно-стайність, з якою голосували над остаточною редакцією цього закону всі законодавчі і негатишні ствердження його підписом Президента — це доказ, як усю державу вершків ЗДА думас тими самими категоріями, що й широкі маси нації.

Любомир О. Ортинський

РЕГЛЯМЕНТАЦІЯ СОВЕТСЬКИХ „ЗМІН“

Спостерегаючи західно-реакційно на новий курс в СССР в сателітних державах, П можна б поділити на дві категорії: Перша — це майже беззастережне захоплення „відлігою“ і розцінювання її як позначки докорінної зміни курсу більшовицької політики, отже резигнація з планів світової революції та бажання як-так ціло вийти з афери, в яку впав СССР „безвідповідальний Сталін“. Друга — це приписування теперішній Москві феноменальних здібностей в тактичній грі, заперечування зміни, пояснювання їх або як неіснуючі або чистого гатунку блефу.

На нашу думку обидва погляди скрайні з тим, що перший смертельно небезпечний, а другий спрощує справи і теж не спричиняється до скріплення протибільшовицької акції, бо не враховує наявних фактів і конетичності нового стилю поборовання більшовизму. Нам здається, що ініційована більшовиками зміна курсу, яка сьогодні вже не може бути заперечувана, є наслідком багатьох компонентів внутрішньої і зовнішньополітичної натури, для зрозуміння яких треба пригадати кілька важливих фактів.

Найважливішим буде хіба цей, що ці зміни не наступили зараз же після смерті Сталіна, спонтанно, тільки два з половиною роки після неї. Значить — про автоматизм, неконтрольованість і т. п. не може бути мови. Навпаки, вони продумані і заплановані, вони регламентовані з точністю лікметра, приписаною рецептою лікаря. Що воно так, про це можна буде не тільки з безпосереднього користування шляхами. Вона проявиться в могутньому поштовху, що його знає саміш в ЗДА вже завдяки самій реалізації цього дорожнього закону. Згадати б, наприклад, що коли тепер будова нових шляхів в ЗДА в'єднуватимє 87,500,000 бочок цементу, то в 1961 році спотребуватимє 113,100,000 бочок. Каміня, гравію, піску, асфальту, смола, лісоматеріалів, сталі, цементової рури, кам'яні плити, газолінові продукти, вибухові матеріали — впроваджені найбільш трьох років усього цього треба буде при будові шляхів від 48% до 68% більше, ніж тепер. Зростуть ціни на рури і доми і позначатимє купно-продаж в цій ділянці. Теж 100,000 робітників дістанє працю на „повний час“, крім частини затруднених. При нових шляхах, як і при нових, поставатимуть нові підприємства, від готелів і харчівень починаючи.

Словом — новий дорожний закон — це благодать для цілої економіки країни. Одно-стайність, з якою голосували над остаточною редакцією цього закону всі законодавчі і негатишні ствердження його підписом Президента — це доказ, як усю державу вершків ЗДА думас тими самими категоріями, що й широкі маси нації.

Спостерегаючи західно-реакційно на новий курс в СССР в сателітних державах, П можна б поділити на дві категорії: Перша — це майже беззастережне захоплення „відлігою“ і розцінювання її як позначки докорінної зміни курсу більшовицької політики, отже резигнація з планів світової революції та бажання як-так ціло вийти з афери, в яку впав СССР „безвідповідальний Сталін“. Друга — це приписування теперішній Москві феноменальних здібностей в тактичній грі, заперечування зміни, пояснювання їх або як неіснуючі або чистого гатунку блефу.

На нашу думку обидва погляди скрайні з тим, що перший смертельно небезпечний, а другий спрощує справи і теж не спричиняється до скріплення протибільшовицької акції, бо не враховує наявних фактів і конетичності нового стилю поборовання більшовизму. Нам здається, що ініційована більшовиками зміна курсу, яка сьогодні вже не може бути заперечувана, є наслідком багатьох компонентів внутрішньої і зовнішньополітичної натури, для зрозуміння яких треба пригадати кілька важливих фактів.

Найважливішим буде хіба цей, що ці зміни не наступили зараз же після смерті Сталіна, спонтанно, тільки два з половиною роки після неї. Значить — про автоматизм, неконтрольованість і т. п. не може бути мови. Навпаки, вони продумані і заплановані, вони регламентовані з точністю лікметра, приписаною рецептою лікаря. Що воно так, про це можна буде не тільки з безпосереднього користування шляхами. Вона проявиться в могутньому поштовху, що його знає саміш в ЗДА вже завдяки самій реалізації цього дорожнього закону. Згадати б, наприклад, що коли тепер будова нових шляхів в ЗДА в'єднуватимє 87,500,000 бочок цементу, то в 1961 році спотребуватимє 113,100,000 бочок. Каміня, гравію, піску, асфальту, смола, лісоматеріалів, сталі, цементової рури, кам'яні плити, газолінові продукти, вибухові матеріали — впроваджені найбільш трьох років усього цього треба буде при будові шляхів від 48% до 68% більше, ніж тепер. Зростуть ціни на рури і доми і позначатимє купно-продаж в цій ділянці. Теж 100,000 робітників дістанє працю на „повний час“, крім частини затруднених. При нових шляхах, як і при нових, поставатимуть нові підприємства, від готелів і харчівень починаючи.

Словом — новий дорожний закон — це благодать для цілої економіки країни. Одно-стайність, з якою голосували над остаточною редакцією цього закону всі законодавчі і негатишні ствердження його підписом Президента — це доказ, як усю державу вершків ЗДА думас тими самими категоріями, що й широкі маси нації.

Словом — новий дорожний закон — це благодать для цілої економіки країни. Одно-стайність, з якою голосували над остаточною редакцією цього закону всі законодавчі і негатишні ствердження його підписом Президента — це доказ, як усю державу вершків ЗДА думас тими самими категоріями, що й широкі маси нації.

Словом — новий дорожний закон — це благодать для цілої економіки країни. Одно-стайність, з якою голосували над остаточною редакцією цього закону всі законодавчі і негатишні ствердження його підписом Президента — це доказ, як усю державу вершків ЗДА думас тими самими категоріями, що й широкі маси нації.

АРГЕНТИНСЬКА ПРЕСА ПРО ПОВОРОТЦІВ „НА РОДИНУ“

(сдо) Як ми вже повідомляли, з Аргентини, Уругваю і Парагваю розпочався дуже інтенсивний виїзд забламучених наших земляків „на родину“. 23 березня відплив із Буенос Айресу аргентинський пароплав „Ентерпріс“ із 782 репатріантами, який повернувшись із Одеси, забрав 1-го червня чергову партію з 780 репатріантами, а 26 червня відплив „Санта Фе“ з 1.200 репатріантами. Репортери аргентинських часописів пробували довідатися від репатріантів, що відіждали на „Ентерпріс“ 1-го червня, причини такого масового виїзду. На жаль, як повідомляють „Ля Пренса“ і „Ля Крітіка“, не мали вони можливості розмовитися, бо, як висловлюється „Ля Пренса“, „перешкодили їм інші пасажирі, що наказали репатріантам в московській мові не запускати в довгі розмови“. Проте, репортери всели довідатися, що репатріантам було „забезпечено працю в приміщенні, і коли б вони через деякий час захотіли повернутися до Аргентини, то мали б тільки підбати про візу на виїзд на паспорті, бо тепер мали тільки візу на в'їзд до СССР“.

Проте, репортери мали можливість розмовитися з членами аргентинської залози „Ентерпріс“, що повернувся з першої поїздки до Одеси 23 березня. „Ля Крітіка“ в числі з 15 червня в довший статті розповіла про те, що оповідали аргентинські моряки. Отже, поперше, треба відзначити, що негайно по від'їзді з Буенос Айресу, репатріантів було поділено на групи, контролю над якими перейшли політичні комісари, які, в першу чергу, заборонили репатріантам розмовляти з аргентинськими моряками, членами залози. Коли корабель мусів затриматися на три дні в Лас Пальмас, щоб направили деякі пошкодження, репатріантів не мали права виходити з корабля на берег. Ще в Буенос Айресі советсь-

вимірний на міліметри. Найбільша доза вольності призначена полякам; потім їдуть чехи, угорці і т. д. Це, що вже вільно в своїй пресі писати полякам (для прикладу відомий лист молодого комуніста в „Новій Культурі“), с табу для чехів, є виключення в т. зв. Німецькій демократичній республіці, не зустрічається в Угорщині. Натомість, викалькуючи здавна на сильний середній стан в ЧСР і високий інтелектуальний рівень тамошнього робітництва, їм дозволяється творити своєрідні фракції і 15 тисяч членів КП можуть ставити свої вимоги. Знов же студентські заворушення в Братиславі й Празі (до речі, послугувались винайнятим літаком для вдержання контакту між Братиславою й Прагою...) які навіть могли бути спонтанні, для Москви радше симпатичний деталь, що демонстрат перед Заходом як далеко зайшло вже з новим курсом. Коли можна

(Закінчення на стор 5-1а)

ким посередником Резанов заперевіає репатріантів, що в Одесі вони будуть „тримом фальшо прийняті“. Натомість зустріла їх 17 квітня о год. 8,30 тільки спеціальна комісія з 40 осіб — члени портфельної поліції, ескадри, тощо. Новоприйнятих від наглядом поліції перетранспортувано на іншіш, менший пароплав, і потім відвезено до готелю, причому всі аргентинські документи їм відібрано. Деякі моряки довідалися пізніше, що в Одесі, всіх молодих людей виділено і скеровано на Снібір, „де багато праці“.

Моряки з „Ентерпріс“ мали дозвіл відіждати Одесу. Врешті вони збробла на них дуже прикрі: крамничі вбогі, люди вбрані дуже бідно. Місцеві люди негайно почали намагатися купити в моряків щось із убрання. Моряки довідалися, що робітники в Одесі працюють 12 годин денно, працюють і в неділю, але тільки 7 годин. Заробляють місячно приблизно 700 рублів. Тим часом одне обрання коштів 1.200 рублів, пара черевиків 600, кілограм хліба — 4; масло — 20, м'ясо — 35 і т. д. За весь час їх перебування в Одесі, моряки не бачили в порті інших людей, як тільки вартівні з советської флотії.

„Ля Пренса“ в числі з 18 червня, вертаючись до справи масового виїзду з Аргентини до СССР, присвячує їй редакційну статтю, в якій читаємо: „Чи цей від'їзд в'їжється зі змінами, які вбін заходять в советській політиці з того часу, як спадкоємці Сталіна розпочали засуджувати поведінку маршала і стигати його портрети, що перше були виставлені по найдавших закутках країни? Чи дійсно існують такі зміни? Міністер закордонних справ Франції, п. Ніно, виїжджаючи з Парижу до Нью-Йорку, заявив одному журналістові, що в Кремлі відбулися справжні зміни, які треба простудіювати з обережністю, але які безсумніш. А тим часом різні советські громадяни — русські, поляки, мадяри, — себто саме ті, що знаходяться поза залізною заслоною, використали першу нагоду, щоб опинитися поза нею, попросити про політичний захист. Один із них — руский інженер, що належав до групи туристів, які знаходилися в Відні. Ще не пройшло й 24 годин, як він був у цьому місті, як він з'явився до поліції, заявляючи, що не хоче вертатися до СССР. Один польський спортсмен, що знаходився в Лондоні, як член спортивної екіпи цієї країни, коли мав від'їждати, сковався „у“ своїх родичів, яких мав у Лондоні і попросив пізніше теж про політичний захист. Нарешті, один мадярський цикліст, що прибув із Будапешту до Відня, беручи участь у перегонах, повівся цілком так само, як двос попередніх... Отже, з одного боку, масово ми контигент аргентинців і чужинців, які прожияли в нашій країні, що виїждять до СССР, вірши обіцянкам праці, приміщення і свободи повороту, а з другого боку масово численні випадки втечі з СССР, у спеціальних обставинах, які використовувались, щоб дезертувати, виявляючи тим самим, що в СССР зовсім не існує свободи виїзду (а значить і повороту!) для тих, хто вже раз знайшовся в есередній комуністичній орбіті...“

Глянула спокійно... Глянула спокійно... Це неспокійно... Сонце і весна. В пелюстках рожевих місто потонуло і в листках зеленіх тоне далада. І зірвалось слово тихе і притамне. Слово, як пелюстка, — цїсне і делікатне. Потягло в повітрі теплий теплий квітнем і забилось серце з радості туте. І зоміли пальці в молодій долоні: Дужий, Дужий потиск... Мила, дорога! Переліган цїлком відомий холодин, і слідом за ним пелюсток юга.

Глянула спокійно... Глянула спокійно... Це неспокійно... Сонце і весна. В пелюстках рожевих місто потонуло і в листках зеленіх тоне далада. І зірвалось слово тихе і притамне. Слово, як пелюстка, — цїсне і делікатне. Потягло в повітрі теплий теплий квітнем і забилось серце з радості туте. І зоміли пальці в молодій долоні: Дужий, Дужий потиск... Мила, дорога! Переліган цїлком відомий холодин, і слідом за ним пелюсток юга.

Глянула спокійно... Глянула спокійно... Це неспокійно... Сонце і весна. В пелюстках рожевих місто потонуло і в листках зеленіх тоне далада. І зірвалось слово тихе і притамне. Слово, як пелюстка, — цїсне і делікатне. Потягло в повітрі теплий теплий квітнем і забилось серце з радості туте. І зоміли пальці в молодій долоні: Дужий, Дужий потиск... Мила, дорога! Переліган цїлком відомий холодин, і слідом за ним пелюсток юга.

Глянула спокійно... Глянула спокійно... Це неспокійно... Сонце і весна. В пелюстках рожевих місто потонуло і в листках зеленіх тоне далада. І зірвалось слово тихе і притамне. Слово, як пелюстка, — цїсне і делікатне. Потягло в повітрі теплий теплий квітнем і забилось серце з радості туте. І зоміли пальці в молодій долоні: Дужий, Дужий потиск... Мила, дорога! Переліган цїлком відомий холодин, і слідом за ним пелюсток юга.

Глянула спокійно... Глянула спокійно... Це неспокійно... Сонце і весна. В пелюстках рожевих місто потонуло і в листках зеленіх тоне далада. І зірвалось слово тихе і притамне. Слово, як пелюстка, — цїсне і делікатне. Потягло в повітрі теплий теплий квітнем і забилось серце з радості туте. І зоміли пальці в молодій долоні: Дужий, Дужий потиск... Мила, дорога! Переліган цїлком відомий холодин, і слідом за ним пелюсток юга.

НАУКОВЕ ТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

У СТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА

Збірник праць і статей, приготуваних на Наукову Конференцію 12 і 13-го травня 1956.

Володимир Янін

ДУШЕВНІ ПЕРЕЖИВАННЯ В'ЯЗНЯ В „ТОРЕМНИХ СОНЕТАХ“ І. ФРАНКА (До питання закономірності психічних явищ)

Подібно як образу й пониження гідності уважається то-ремний прохід, який Франкові насуває так те саме порівняння до худоби, що й прийом. Рім саме у тім, що прохід має нормально задовольнити внутрішні індивідуальні бажання й має бути примісисто, а не функцією в'язничних приписів, незмінних у всіх порах року й незалежних від погоди. До цього вражає почуття особистої гідності, що прохід тривав завжди точно окреслений час (годину, пів, а то й тільки чверть години!) і що він постійно відбувається під наглядом, при чому важко в дійсності інакше окреслити функцію „дозорці“ чи „ключника“, як те, що він „жене“ в'язнів, що мусить мимовільно викликати порівняння із отарою

Зима си шти, рон сит си погоди, Мороз си ськи на годині в добу Жовтєв дозорці в'язнє, мов дубоду По гері на промі до озорода...“

Можє нема тої ж самої ідеальної тождності в описі Кравцева, яку ми стрічали в попередніх цитатах, але настрий з дослівно той самий; зокрема підкреслення оспалості рухів вказує на безіндивідуальність тих людських постатей, які мусять ходити тільки коло, завжди одинцем — один за одним, завжди в однім напрямі, здебільша без слова, без шелесту, без розмови. Справжній хорівід тій, що неминує зійдуть у морок небуття:

„У глибої двору в'язнє горє коло повєз, снується кроком в'ялим, кооло — і їдуть горою і доці і шкаїрі.“

Кудись правочують тіні тих, що в колі... Ідуть та їдуть — тремтять у мряці райнї — і єже в куї сжигиши гола, сплук, — зісодять в неїрї мороку поволі...“

Нікчемна купість простору насуває в обидвох випадках зовсім аналогічну картину: коли Франко бачить на проході тільки стільки „неба, що доглянеш з дна крилиці“, тоді Кравців говорить про „червоних мурів цямрини чотири“. До цього ж гнітючий настрий пониження, який випливає з відчуття скованости волі на кожному кроці й із купість простору, степенує надзвичайна убогість природи, а то й навіть комплетний брак будь-якої рістні; знову ж свіже повітря (чи вірніше: релятивно свіже, у порівнянні із тим, яке є в многолюдних і слабо провітрюваних келїях) втомлює контрастом і психічно — зроджуючи спогад і тугу — і чисто фізично, як це правильно схоплено у Франка:

„Дерева там тільки, що паркан з ялич, А зелені, що поза ним доглянеш,“

„Пісочок, як хлосавсь в полію“ 103.

„Сонет в'язнє“ 8.

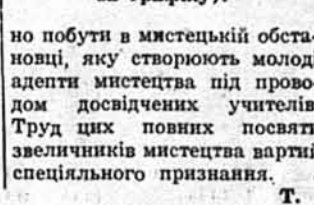
„І в сама тіснота простору, але інше порівняння у Янева („С. А. Гр.“, „Темні подвіря тюремні, давали мурми кїлі“, 80.).

„Про реалізацію при цьому була мова вище. Особиста реалізація: „Замовила пісню“, 107-108; реалізація в келї в обшук: „Не вільно в келї“, 108; Нічна реалізація: „А леде тільки сон“, 102.

На жаль, через інофортські відділи й короткий час мого перебування там — я встигав відвідувати тільки Холодних. Треба було дивом дивуватися, що в такій несприятливій дільниці й несприятливому мешканні живуть такі приїзні й „теплі“ Холодні. Пані Наталя якраз встигла вимити голову й набрати води в усі можливі мисочки й горшечки — бо десь тріснув водопровід і воду мають замикнути невдовзі доки.

„Найгірше — камилити голову й лишитися без води“ — констатує господиня. Господар дуже любить воду, в якій можна ловити рибу, а не до машини, де ще чогось доброго треба викупитися. По кут-

SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

БОРІТЬБА ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР У ЛЬВОВІ

Стародавній наш город Львів постав у боротьбі під час походів татарських орда на захід і в постійній боротьбі зростає. Тривалий натиск на це наше історичне місто, що лежить на перехресті дощ до заходу на схід, і з півночі на південь, з усіх сторін та й ворожі зазіски на нього змусили українське населення Львова вести перманентну боротьбу не лише за свій добробут і національне обличчя свого міста, але й за його культурне обличчя.

Цю боротьбу розгортають львівляни разом із подумком "Весни народів", коли то теж і галицькі українці почали відстоювати віковічні права в усіх ділянках народного життя.

Тоді то — в час, коли відроджувались народи, почалась боротьба галицьких українців за свій рідний театр, ведена водночас із змаганнями за українську мову, культуру і літературу. Ця боротьба за український театр характеризується у нас не лише змаганнями за національне обличчя театру чи за стиль театру, але за найбільш підставою атрибути театральної діяльності: за саму сцену, за саме приміщення театру — і триває цілі десятиліття. Це і є притаманна — здається — лише нашому народові затяжка боротьба не лише за культурні височини, але за найбільш підставові і примітивні речі, які звичайно даються кожному, лише нам треба їх важко виборювати.

Початки українського театру у Львові можна навізати до вистав питомців Духовної Семінарії за ректора Г. Якимовича в роках 1837-41. Ці наші питомці виставляли "Українське весілля" Рудольфа Моха. Це вказує, що початки театру у Львові були українські, бо перша вистава театру Скарка має дату 28 березня 1842 року. Але і у випадку з театром Скарка не обійшлося без українського виступу. Воєначальником і першим директором польського постійного театру у Львові був українцем родом із Куткова. Перемишлянського поєвиту Ян Каміньський — драматичний письменник, який написав або переробив для сцени більше вісімдесяти п'єс. Датою, яка запізнитовує українське театральне мистецтво у Львові є рік 1848 — славний рік Весни Народів у всій Європі. Тоді то з нагоди 3'їзду українських учених у Львові о. Іван Озаркевич з Коломиї виставив у галиць-

кій столиці "Наталку Полтавку" Котляревського у власній переробці під назвою: "Ліпка на відданні або на милування нема силування".

Ця вистава прискорили кристалізацію думки, яку висунуло загальне культурне відродження українського населення, про побудову українського Народного Дому у Львові з окремим приміщенням для театру. Мотором цієї ідеї на форумі Головної Руської Ради був о. Лев Трещаківський вже в 1949 році та й той же рік починає затяжку боротьбу за український театр у Львові як серед свого власного громадянства, так теж із чужими й урядовими чинниками.

У своїх змаганнях Трещаківський дістав підтримку передового патріотичного громадянства. Юліан Лаврівський уже ясно заговорив про український театр і в році 1861 прислав цій темі велику статтю в часописі "Слово" під назвою: "Прокст до заведення українського театру у Львові". Цей наш визначний діяч уважав театр "чинником для закріплення і піднесення національних почувань у народі" та ще й пропонував у питанні перпетуару зазізати із східними нашими теренами. Великим прихильником театру був згаданий уже ректор Духовної Семінарії і пізніший галицький митрополит Григорій Якимович. Справою театру зайнялась "Українська Бесіда" у Львові й утворила спеціальний "Театральний Відділ" для цього діла. Почалась загальна збірка і фонди стали обильно напливати, та й справа театру наближалась до реалізації.

На 1864 рік припадає святокове відкриття українського театру у Львові. Вже 9 січня того ж року складено умови із запрошенням із Житомира режисером і актором Омеляном Вачинським, а 8 лютого "Бесіда" подала прохання про дозвіл відкрити "український театр у Львові". Шість декільх перипетій (головно через царський привілей із 1842 року, що віддавав усі вистави у Львові на протяз 50 років графові Скаркевичу) і виплати окупту німецькому театрові намісник Галичини Менсдорф два дозвіл українського театрові на 40 вистав у 1864 році.

Врешті 22 березня 1864 року прийшов поліційний дозвіл на виставу такого змісту: Nr. 6445. Auf Grund des

hohen Statthaltereipraesidial-Dekretes vom 18. Maerz, Z. 3900/Pr. wird dem ruthenischen Theater-Comitee die Bewilligung erteilt, auf der im Nationalhause zu eroeffnenden "ruthenischen Buehne zur Aufuehrung zu bringen "Marusia" Melodrama Hrehoria Oanowienka, K. K. Polizeidirektion, Lemberg, den 22 Maerz 1864.

Для театру підготовлено залу в "Народному Домі". Зроблено всім канал для перших сидінь; 40 лавок і дві балюстради. Декоратор польської сцени Польман виконав декорації, диригент тольського театру Лябольд-Шмацківський підготував оркестр. Вачинський із своєю дружиною підучили акторський ансамбль. Політико-технічна комісія признала залу "Народного Дому" за відповідну для вистав. Комітет приділив безплатні місця для директора поліції, для старшин міської команди, для політичного комісара, для міського лікаря, як теж для преси.

І так прийшов день святокового відкриття українського театру у Львові 29 березня 1864 р. Режисер Вачинський вибрав для цього "Марусю" — оригінальну мелодраму в 3-ох діях, написану Олександром Голембіовським на основі одноіменної повісті Григорія Квітки-Основ'яненка з музикою В. Квятковського — директора оркестра Волинського дворянського театру.

Ця перша вистава українського театру була подією не обійшло ваги. Ранком відправлено торжественну Богослужбу в Успенський церкві. На саму виставу прийшло багато достойників, а навіть самі губернатори Менсдорф. Вистава дістала похвальні голоси в усій пресі. Наш театр зробив гарний початок й уже в першому сезоні, виставляючи 22 п'єси, між ними "Наталку Полтавку", "Сватання на Гончарівці", "Москаля-чарівника", "Назар Стодолю", "Верхівнінці" й інші. Наші діти сподівались від театру "нової ери", розвитку, національних сил і цінностей народного українського духа у приспіванні віками галицької землі.

Український театр після вистав у Львові почав турне по цілій країні, відвідав Станіславів і Коломию, побував на Буковині, згодом переїхав на захід до Самбора, а далі до Перемишля, де в залі "Під Провидінням" дав аж двадцять вистав.

І справді наш театр розповсюдив галицьку землю. У зв'язку з театром виїхала справа унормування українського правосуддя та й узагалі мови, почалося теж літературне покаявлення, головне наслідком проголошення конкурсу на український драматичний твір. Теж і не український театри в Галичині виставили тепер у свій репертуар українські п'єси, завелась також утративистичні театри.

Це пробудження всього українського життя в Галичині привело теж до розподілу нашої громади у цій частині нашої землі на дві групи: національну і москвофільську. Ця внутрішня боротьба коштувала багато часу й енергії, але у висліді дала перемогу українському національному рухові.

З цією перемогою зв'язане теж відродження українського театру у Львові за дирекції Теодорі Романович-Рожанковської в роках 1874-1880. На її запрошення прийшов до Галичини "батько українського театру" Марко Кропивницький, який показав тут досягнення українського театрального мистецтва.

В той час наш театр користувався — крім "Народного Дому" — ще й залом в позустрічному городі, як теж дав кілька вистав у залі польського театру, який приїжджувався в будинку Скаркевича.

(Далі буде)

НОВІ ВИДАННЯ УВАН
із серії "Назвознавство":
праці проф. Я. Рудницького
1) Слово в мові "Україна" стор. 132 \$1.50.
2) Канадський мистецтв мови українського походження, стор. 88 \$1.00.
3) Назва Галичини в Волинці, стор. 32 \$0.50.
Всі три випуски в окремому разом — \$3.00.
Замовляти: Адміністрація "Свободи":
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ Пітсбург, Па. Філадельфія, Па.

В поклони Героям.
Конгресмени Ел. П. Голдсберґ і Дж. Фултон — учасники Академії в честь Петлюри, Коновальця і Чупринки.

27 травня 1956 р. в Пітсбурзі був днем підсумків підготовчої роботи Громадського Комітету для відзначення 30-ти ліття з дня трагічної смерті Голови Директорії УНР і Головного Отамана Війська с.п. Симона Петлюри, 18-ти ліття з дня трагічної смерті Командира Корпусу Січових Стрільців, Команданта УВО і Голови Проводу ОУН с.п. полковника Євгена Коновальця, та 6-ти річчя з дня героїчної смерті с.п. генер. хор. Тараса Чупринки — Голови Проводу ОУН на Українських Землях, Голови Генерального Секретаріату УГВР та Головного Команданта УПА.

Громадський Комітет, який постав за ініціативою 21-го Відділу ООЧСУ в Пітсбурзі, у склад якого увійшли представники всіх активних діючих громадських і політичних Організацій м. Пітсбурга, і який очолює заслужений громадянин, експан М. Майнош і пані М. Малевич, призначив день 27-го травня р. як день Поклону пам'яті Героїв.

Після Богослуження в обох українських церквах були відправлені Панхидії за душі Воріва за Волю України. Цього ж дня о год 3-й по полудні в просторій Литовській Залі відбулася Урочиста Академія, присвячена пам'яті Героїв.

На Академію прибули запрошені Громадським Комітетом: конгресмени Голдсберґ і Фултон та представник словаків п. Мих. Вереш.

Хоч були несприятливі атмосферні умови, простора Литовська зала була виповнена Громадством.

Урочиста Академія започаткував гостиний виступ духовної оркестри Осередку СХУА, який виконав пісню "Україно, Україно, Україно" проф. Р. Лесина, яка виконала Академічний і Український Національний Гімни. В імені Громадського Комітету Академію відкрив пан Мих. Майнош — голова Громадського Комітету. Кінчаючи своє вступне слово, пан Мих. Майнош просив присутніх шанувальників пам'яті Героїв пошанувати з місць їх хвилиною мовчанкою. В час мовчанки на сцену піднімаються делегати від Укр. Установ і Організацій та складують лінійку пошанування трьох Великих Снів України: Відділ Союзу Українок Америки, Рідної Школи, Відділу ООЧСУ, і Відділу 147-го Укр. Нар. Помочи. Голова Громадського Комітету передав ведення дальшої програми пані Т. Конечко.

Головну доповідь англійською мовою виконав головний радник Укр. Нар. Помочи в США і Канаді пан Іван Демер. В своїй доповіді адвокат Демер, що є уродженцем Америки, підкреслює ті помилки, які були зроблені антагоніст в часі українських Визвольних Змагань, яка дала моральну і матеріальну підтримку московським білогардійцям. — Денкінгу і Врангелю, які з метою агресії йшли на Україну, яка була єдиним забороню проти московського імперіалістичного експанізму і захисниця Європи. Вислідом були зроблені Аліїтати під час другої світової війни та після її закінчення, не дали відповідної підтримки УПА, яка боролась не лише за свободу українського народу, але і за свободу всіх народів, які томилися в московському червоному царстві. Твердження п. Демери викликали зацікавлення у конгресменів.

З черги голова Громадського Комітету п. Мих. Майнош представив зібраній Громаді присутній конгресмен Ел. П. Голдсберґ і пані Фултон та, попросив їх до слів. Обидва конгресмени співчували українцям у втрачених визначних Снів України, та висловили своє впевнення, що волю, за яку змагаються, яку бореться український народ, він і нарешті здобуде. Відповідно Московського народу представник словаків п. Мих. Вереш, англійською і слов'янською мовами підкреслює спільність боротьби українців і словаків проти комуністичної окупації і внаслідок переконання, що ця боротьба доведе до визволення України і Словакиї з московського комуністичного ярма. Доповідь українською мовою на тему: "Петлюра — Коновалець" виконав п. Володимир Малура, урядовець Головної Канцелярії УНТомочі. Доповідь на тему "Генерал-хор. Тарас Чупринка" виконав учасник Рейдуючих частин УПА п. Тарас Вурія із Київляндії. Всі доповіді були перекладані мистецтвими виступами а не: духовної оркестри ОУН і Корпусу СХУА, із Київляндії під диригентурою п. Ізидора Лукоцького. По мистецтві продекларувала пані Софія Бура з Київляндії вірш, присвячений Героям, яка одержала призначення всіх присутніх. Паніа Люба Вера продекларувала вірш "Тим, що впади". Дітя Рідної Школи паніа Мельничук, Гуменська та Гріна дали спільну реплікацію.

Свято Героїв в Пітсбурзі випадає в час, коли Громадський Комітет з повнотою виконав свої обов'язки, які він взяв на себе, щоб віддати поклони Героям, які впади в боротьбі за Українську Державність.

М. Л. М.

ВІКІНГ УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА СОДОВОЇ ВОДИ
87 GASTON AVE., GARFIELD, N. J. — Тел. GRegory 3-3846
Займається доставкою СОДОВОЇ ВОДИ у цілому стейті Нью Джерзі.
ПО ХАТАХ І ФЕСТИНАХ — ПІКНІКАХ

3 наукових конференцій УВАН у ЗДА ДОВОДИ ПРО ПОХОДЖЕННЯ КРИЛІВ

Дня 9 червня 1956 року в Нью-Йорку відбулась конференція Секції Англійської Історії УВАН у ЗДА, на якій білоруський історик, проф. Ян Станкевич зробив доповідь "Походження крилицького (білоруського) народу в світлі даних археології і мовознавства". Доповідь показала, що до приходу білорусів на білоруську історичну територію, вона вся була заселена балтами. Про не свідчать старовинні археологічні пам'ятки — городища та кургани, що ними вкриті всі білоруські Будава цих пам'яток свідчать збереження у них решток похоронних обрядів, тож тож до пам'яток, що їх лишили предки сучасних балтів.

Проф. Станкевич сказав, що в доісторичній і ранній історії білорусів IV-VII сторіччя панувала балтська культура — так звана Радгінська культура, для якої характерні речі з міді та бронзи з кольоровою емаллю. У IX столітті була Мамельська культура — в якій на зміну міді прийшло срібло. В X столітті була Лопатинська культура, яка в поєднанні з міддю була поширена ще в XI та XII сторіччя.

Валти були хліборобами і жили на місці, коли прийшли білоруси — слов'яни. Про змі-

навання та життя білоруських балтів з білоруським слов'янським свідчать назви місцевостей в Білорусі балтського походження. Свідчать про не також балтські риси в білоруській мові — "дакани" в дії мові, поліфтонгія в її південному діалекті, змішування ч і ц заміна ж на з та ш на є в північному діалекті білоруської мови.

Спіраючись на старі слов'янські — білоруські мовні риси, проф. Станкевич вважає, що білоруські слов'яни становили одне племя. Натомість дані балтських впливів на території білоруської мови свідчать, що білоруські балти склалися з чималіше з двох племен.

Вудучи вже в основному балтсько-слов'янською синтезом, білорусини, очевидно, переселилися на захід. Пізніше, де в восьмому сторіччі, вони прийшли з заходу на свою історичну батьківщину. Про їх прихід з заходу свідчать численні літєсні, атєбські, пєскові та інші кургани з залізничними речами західного тину. Також про це свідчать західного тину пам'ятки мови, розкриті на значній території Білорусі. У таких могилах знаходили урни в поєднанні з виробами залізної культури високої якості. Н. Н.

погодитись, що студентські розрухи в Празі не мусіли бути аранжовані, демонстрацію вірменських жінок в Єривані, під час приїзду там П. П., треба вже розглядати такою як зацікавлений спектакль для тих же самих цілей. Подібно мається справа з інформацією ЮП з Відня. Як коліс Рига, так тепер Відень з центром розпілювання за Захід різних сенсаций про події в СССР, яких достачає одна споріднена з ТАСС'ом "невтральна" пресова агенція.

Остатєще це "найтяжча" канона — виступ Толїятї. Тут треба пригадати, що вже на XX конгресі говорилось про те, що реалізація соціалізму в світі можлива різними шляхами. Національні обмеження в с'єв'язі з в'язі ідеї марксизму, автономістські у вирішуваних внутрішніх проблем комуністичних країн заставали під час свого побуту в СССР Тїто, рївночасно заставляючи в Сталїнградї, що, що б не сталося, Югославія завжди буде по бої більшовицького фронту. Перед вїздом Тїта до Москви в нього був Толїятї. Коли ж він сьогодні домагається децентралїзації світового комунїзму і звїднення його з-під московського дїклату, він робить дві речі: йде на зустріч вїмогам комунїстичних партїї рїзних країн (отже реалїтаєм); він звїзляє Москву від засадних закидів припущєнїя.

Вступайте в глени Українського Народного Союзу!

ВЕТЛЕТЕМ, ПА. — В-во с.п. Дїмїтрія Відд. 288 влїштує ПРОГУЛКУ на СОЮЗІВКУ в недїлю, 29-го лїпня Перелїз в обї сторони \$3.00. Вїзд автобусу о годїні 7:30 рано коло укр. залї 3rd & Carbon. Прїймається ще дальшї замовленїя. Зголупується прїсимо телефонїю до: В. Загвотський UN 8-7378 — Д. Мухатїя UN 6-8462

ПЛЯНУЙТЕ СВОЇ ВАКАЦІЇ НА СОЮЗІВЦІ
на оселі УНСоюзу в горах Кетскіл в Кергонксов, Нью Йорк.

Гарні відновлені кімнати. — Знаменита кухня. Купальний басейн.

Відповідні культурні та розвагові імпрези. З уваги на передбачений рух в сезоні, найкраще вже тепер зарезервувати собі місце вилітаючи звизу формуляр (по-англійськи) та пересилаючи його на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N. Y. — Telephone 5641

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N. Y. — Telephone 5641

Name

Address

Enclosed is reservation deposit \$..... for persons,

1. 2.

3. 4.

Date of arrival Time

for weeks.

ПРАЦЯ • • • Help Wanted—Female

B. ALTMAN & CO.

має вільні місця праці в новім склепі
в Short Hills, N. J.

ОДНА ГОСПОДИНЯ
ОДНА КАСИРКА
ОДНА КУХАРКА
КЕЛЬНЕРКИ
РОБІТНИЦІ ЗА БУФЕТОМ
ДО ПОМОЧІ В КУХНІ

5 ДНІВ В ТИЖДЕНЬ
НА ЦІЛИЙ ДЕНЬ — НА КІЛЬКА ГОДИН

Багато користей
Нема вакансій до праці на ніч
Знижки для працівниць
Кафетерія для працівниць
Місце на паркування
Модерний будинок з штучним охолодженням.

В справі зголошень інформуватись:
Hotel Suburban, Summit, N. J.

щоденно від понеділка до суботи
від 9:30 рано до 5 по полудні.
Голоситесь тільки особисто.

**ДІВЧАТА
— ЖІНКИ**

до праці у фабриці.
Досвід не потрібний.
Добра платня.
Досконалі умови праці.
Юнійні користи.
DAGGET & RAMSDALL
420 Frelinghuysen Ave.
Newark, N. J.

ПРАЦЯ

HELP WANTED—MALE

ПЛАСТИК

Injection Molders
на ВСІ ЗМІНИ.
(The 3 Shift Around the Clock)
Аплікації машини зі здібностями
в ділянці механіки будуть
повністю розв'язані. Новий
відділ у великій фірмі,
знайомий в цілій країні.
Побудова нагода авансу.

L. T. PLASTIC

PACKAGES, INC.
121 WAGARAW RD.
HAWTHORNE, N. J.
Hawthorne 7-7197

ПОМЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ
3-КІМНАТНИЙ
АПАРТАМЕНТ.
Повний комфорт.
Телеф.: ES 6-5776

КУПУЙТЕ
В ПІДПРИЄМСТВАХ.
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ
В "СВОБОДІ"

ПРАЦЯ — Help Wanted — Agency — Праця

Шукаєте праці — шукаєте робітника?

Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або неекваліфіковані
робітники до праці в ресторанах:
**КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ,
ПОСЛУГАЧІ, ПОМИВАЧІ** і ін.
Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років!
Наша Агенція відома, що дає очікувану роботу і добре
платню працю! Переконайтесь про це!
JOHN GELETY, власник

P I Z N F

KOWBASNIK AGENCY

НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

277 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N. Y.

(Blm Avenue A) Tel.: ALgonquin 4-8779

ПІНОКАРТИ продаємо на всі кораблі.

ГРОШІ пославлямо до всіх країн і авіаційно на останній

пошті.

АФІДЕВИТИ, прохання та інші потрібні документи на спро-

вадження рідних і знайомих до Америки.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ (асекюрація) всіх родів у стейтах Нью

Йорк і Нью Джерсі. — Асекюрація знижки 13% для

кваліфікованих автоводіїв.

ПРОДАЄМО дома та всякого роду бизнес.

ПЕКАО — Пачки до всіх країн Європи.

Віра Ковбасник-Шумейко — Антін Шумейко

Відкрито від пон. до п'ятниці в суботу:

від 9:30 рано до 7 веч. Від 10:00 рано до 2:00 поп.

В неділі закрито.

HANUSEY MUSIC CO.

244 WEST GIRARD AVE., PHILA. 23, PA

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ПЛАТІВОК

В АМЕРИЦІ

Найкращі патефони — найліпших марок.

Відкрито щоденно від 9:30 рано до 9-ї вечора.

ВСЯЧИНАЗА 15 РОКІВ ХОЧУТЬ ІХАТИ
НА МІСЯЦІ

В Лос Анджелес заснувалася
окрема організація з науковців
і інженерів, яка буде спеціалі-
зуватися в міжпланетарних по-
дорках. Представник її заявив,
що через 15 років вдасться по-
їхати на місяць. Члени цієї
групи, це відомі фахівці в ділянці
далекоскопических керування ра-
кет. Д-р Джон Л. Барієс твер-
дить, що людство робить перші
кроки до міжпланетарного ві-
ску з теперішнього "повітряно-
го віску". Д-р Барієс говорив із
репортерами про подорож на мі-
сяць так холодною кров'ю, якби
говорив про якусь нову ракету.
Цією групою науковців має опі-
куватися Комісія Форда.

АМЕРИКАНІЗАЦІЯ ЄВРОПИ

ПОШРИБІТІСЬ

Американські журналісти
стверджують той факт, що про-
доск останніх 10-ох років євро-
пійців в деякому наслідують аме-
риканців. І так в Німеччині в
багатьох містах можна знайти
"барі" в американському сти-
лі, американські машини, які
грають нові музичні ноти, які
"кока-кола" і дівчат, які про-
ходять по вулицях міста в
коротких штаних. Європейська
еліта не любить цієї "америка-
нізації", але маси з неї відово-
лені. В Бельгії продавці пива
люблять, що "кока-кола" і
"пепсі-кола" значать продук-
цію пива. Поширені "барі" та-
кож в Італії, Голландії та Вель-
сії. В деяких містах в Європі
існує коло шкільних будинків
стоять поліцейські, які дбать
про безпеку дітей, що перехо-
дять вулиці. Комуністи у Фран-
ції виступають проти "кока-ко-
ла", але не мають успіху.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИХОДІТЬ ІМІТІ В КОРОТКИХ
ШТАНАХ

Американська армія дозволила
своїм воїнам ходити влітку в ко-
ротких штаних та в сорочках з
короткими рукавами. Ці штани
і сорочки будуть захищеною ко-
лоною (хакі) і будуть облямовані
вище колі. При сорочках не
буде краваток. Офіцери мусять
мати довгі штани, коли ввечір
підуть до клубів. Ніхто не сміє
носити короткі штани поза слу-
жбою на вулиці.

Business Opportunity

На продаж

"DRY CLEANING STORE"

з будинком і влаштуванням в
м. Schenectady, N. Y. \$12,500. Виз-
нес оснований 1930 р. Власник
відходить з причини старості.
Голоситесь:

ANDREW SCISLAWSKY

427 Fillmore Avenue

Schenectady 4, N. Y.

Dickens 6-7765

MISCELLANEOUS**УВАГА!****КУПУЙТЕ****ШКИРУ****ДЛЯ ВИСИЛКИ****ЗА ОКЕАН**

Найкраща якість,

поміркувані ціни.

Henry Frank**Leather Co.,**

INC.

226 E. Washington Street

SYRACUSE, N. Y.

**ВІРА ЦЕБЕНКО ВИСТУПІТЬ З КОНЦЕРТОМ
НА СОЮЗІВЦІ**

Союзівка, Кергонісон. —
Видатна українська співачка,
ліричне кольоратурне сопро-
но — Віра Цебенко з Тренто-
ну, виступить з власним кон-
цертом на Союзівці, вакацій-
но-відпочинковій оселі Укра-
їнського Народного Союзу в
Кетскілерських горах, в най-
ближчу суботу, 7-го липня,
ввечері. Своєю концертною,
першим на Союзівці, п-ні Це-
бенко започаткує цюгорічну
програму традиційних вже
під час вакаційного сезону
культурно-мистецьких імпрез
на цій вакаційній оселі. В
програмі суботнішньої імпре-
зи на Союзівці виступлять
теж два інші письменники-
фейлетоністи Іван Керниць-
кий (Ікер) та Микола Поне-
ділок. Мистецькими і куль-

**Хрущов перестерігає арабів перед війною
з Ізраїлем**

Каїро. — Війна між Ізраї-
лем і арабським світом озна-
чала б у практиці вибух тре-
тьої світової війни — заявив
Хрущов арабському журна-
лістові, якому він дав інтер-
в'ю під час перебування в
Москві престолонаслідника
Смену. Те інтерв'ю відруку-
вав стигітський часопис "Ель
Ахрам", додавши до нього
коментар, що ці погляди Хру-
щова пояснюють, чому совєт-
ський міністр закордонних
справ Шепілов не захотів
скласти будь-яку прихиль-
ну арабам проти Ізраїлю
декларацію під час сво-
го перебування на Середньо-

**ЗДА планують збудувати другий модерний
пасажирський корабель**

Вашингтон. — Корабельна
Лінія "Юнайтед Стейтс" звер-
нулася до Конгресу з про-
ханням призначити фонди на будо-
ву другого великого модерно-
го пасажирського корабля,
подібного до корабля "Юнаї-
тед Стейтс", щоб ЗДА мали
два найбільші й найшвидші
пасажирські кораблі. Кора-
бель "Юнаїтед Стейтс", від-
даний до виходу чотирьох
роки тому, здобув рекорд шви-
дкості в переїзді через Атлан-
тик з Америки до Європи і
назад. В урядових колах за-
являють, що той другий мо-

**Палата Репрезентантів прийняла законо-
проект про медалью за цивільні заслуги**

Вашингтон. — Палата Ре-
презентантів прийняла зако-
нопроект про медалью, яку ма-
ли б діставати цивільні особи
за заслуги в ділянках науки,
рільництва, громадської
праці і т. п. Ця медаль була б
рівнозначна з дотеперішньою
Конгресовою Почесною Меда-
лею за героїзм. Кандидатів на
одержання цієї медалі визна-
чувала б п'ятичленна рада, а
надавав би її Президент. Пре-
зидент Айсенгавер вже кілька

ВАКАЦІЇ

ЯКЩО ПЛАНУЄТЕ ВИПІЗДЖАТИ НА ВАКАЦІЇ,

то напишіть або задзвоніть до

PINE HILL RESORT

MILFORD, NEW JERSEY

Tel. Milford 4-4714

Пан Михайло ГРИЦКОВИЧ, власник оселі гарантує

вам домашні харчі, молоко, масло, сир, ярина і т. л. Рівнож

в нього є прекрасний великий басейн до купання, площа

до відбавки, ловлення риби, полювання і багато інших

вигод. Поїзти в цій гірській частині стейту Нью Джерсі

є дуже здорове.

Бажаючі зарезервувати собі кімнати з кухнею на ці-
лий сезон можуть голоситись особисто, листово або теле-
фонічно.

Ньюйоркціани можуть забати ближчі інформації в

MIKE RESTAURANT — 157 Avenue "C", New York, N. Y.

Посмертна ЗгадкаМАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-
лишила у смерті 3 замужні дочки

Аделю, Марію і Ярославу.

Похорон відбувся 26-го черв-

ня при участі родичів і чле-

нів Відділу. — В. І. П.

І. Лаба, секр.

МАРІЯ КЕНДІБАЛЮК, до-
водила членку С-ва "Побор"

Від. 177 УНСОУ в Прові-

денс Р. Ай. померла 22-го

червня 1956 р. в 63 р. життя.

Походила з села О-

рішків, пов. Густині. По-

Дружина Ніна Сергіївна Тучапська
з глибоким сумом сповіщає Рідним Дружам і Знайомим
про смерть Дорогого Мужа

**ПРОФ. ГРИГОРІЯ МИКОЛАЙОВИЧА
ТУЧАПСЬКОГО**

що стався в Рузвельт шпиталі в Нью Йорку
2-го липня 1956 року.

Тіло Небіжчика знаходиться в похоронному закладі
Frank E. Campbell, Madison Ave., 181st St., в Нью Йорку.

П А Н А Х И Д А
буде відслужена в середу, 4-го липня, о 8-ій год. вечора.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА —
в Катедральному Соборі св. Володимира Української Православної

Церкви — 334 Схід, 14 вул., в Нью Йорку,
в четвер, 5-го липня, о год. 10-ій ранку.

РОЗШУКИ

Пошукують тітчного брата

Михайла НОВИЦЬКОГО

з села Могилівця,

повіт Тернопіль.

Хто знає чи щось про нього

або він сам прошу писати на

адресу